

Малинська центральна районна бібліотека
ім. В. Скуратівського

Екскурсія бібліотечним містом

Бібліотека – дім твоїх друзів

м. Малин
2019

Літо. Діти. Канікули. Бібліотека. У бібліотеки немає канікул. Адже і їй хочеться бути ближче до літчка. Протягом літа бібліотеки приймають своїх маленьких друзів, проводять екскурсії, знайомлять з роботою бібліотеки. Так і ми цього літа весело і пізнавально проводили час з нашими молодшими друзями з літніх таборів. Але починали завжди зі знайомства з бібліотекою.

Доброго дня, дорогі друзі!
Ми вітаємо вас у такий сонячний літній день.
Діти, ви любите літо? Не чую. – Так!
Ну, звичайно, адже літом у вас канікули.
А ви любите канікули? Не чую. – Так!

А бібліотека і книги канікул не мають. Навпаки, влітку бібліотека працює навіть просто неба, де ми з вами сьогодні весело і пізнавально проведемо час.

Але, спочатку, я хочу запросити вас на екскурсію до нашого бібліотечного містечка. Хоч наша бібліотека обслуговує дорослих читачів, але ми маємо і багато молодших, юних читачів і читачів-дітей. Адже дорослі читачі виростають з маленьких. Друзі, можливо, хтось із вас вже є нашими читачами? Дуже добре.

А тепер ходімо. Бібліотека чекає на нових гостей.
В нашій бібліотеці живе близько 50 тисяч книжок. Це багато, правда?

А чи знаєте ви, що кожної секунди у світі з'являються майже 45 нових книжок, із них 7-8 для дітей.

А хто з вас знає, як створювалась книжка раніше?

Книжки переписувались від руки, тому на виготовлення одного рукопису йшло 5-7 років. Писали загостреною паличкою на папірусі, бересті, пергаменті (телячій шкірі). Переписані книги прикрашали малюнками і зшивали дерев'яними палітурками, обтягували шкірою, щоб довше зберігались. Обкладинки прикрашали коштовним камінням, золотом та срібними застібками. Переписувач не міг зробити помилки, бо це вважалося гріхом перед словом, істиною, а значить, і перед Богом. І ставлення до книги було відповідним. При наближенні ворога, люди ховали не тільки хліб, а й книги. І коштувала така рукописна книга дуже дорого. Одну книгу можна було обміняти на табун коней, стадо корів.

Бачите, одні книги стоять на полицях, інші на книжкових виставках.

Ось книги для дорослих, ось для читачів, які люблять читати фентезі. Тут стоять і книги про Гаррі Поттера. Мабуть багатьом із вас знайомий цей літературний герой.

А ось книжкова виставка для дітей «Ростемо разом з книгою». Тут зібрані дитячі книжечки на різні теми. І про нашу державу, і про нашу рідну мову, і дуже цікаві дитячі твори сучасних українських письменників, і звичайно, казочки: українські народні, казки різних народів світу.

А ось тут у нас знаходиться «Бюро казкових знахідок». Якщо хтось із казкових героїв губить свою річ, ми складаємо її сюди.

Давайте зараз відгадаємо, кому з казкових героїв належать ці речі.

Допоможемо книжковим героям знайти свої речі. /Граємось/

Навіть знайшли корзинку Червоної шапочки повну смачних пиріжків, які з задоволенням покуштували.

А це виставка книг про наш рідний край, про наше місто. Така література називається краєзнавчою.

Кожна книга, діти, це результат праці великого колективу людей, дорогоцінний скарб нашого народу, держави. Як і все державне майно, книги треба берегти. Найбільш книг зібрано в бібліотеках. Усім читачам слід уміти користуватися бібліотекою. Цим умінням поступово оволодієте й ви. Хто скаже, як треба поводитись з книгами? Вірно. Книжки треба берегти, користуватись закладками, щоб не зім'яти сторінки. Ось такими. /Дарую закладки/

В нашому містечку є свої вузьенькі вулички з високими будинками. Порахуйте, будь ласка, скільки поверхів вони мають?

Так, шість! Це книжкові стелажі.

На кожному з них по шість полиць, на яких живуть книги.

Місце, де видають книжки додому, називається Абонемент.

Робочий стіл бібліотекаря називається кафедра. Тут живуть читацькі формуляри. Це такі маленькі книжечки у яких знаходяться відомості про читача та записуються книжечки, які ви хочете взяти додому на певний термін.

У будь-якій бібліотеці, діти, легко знайти книгу.

У кожної книги є своя точна адреса, своя «квартира», своя «кімната» і навіть місце. Кожна книга має свій номер, який складається з цифр. Це – шифр книжки. За цим шифром можна дізнатися адресу книжки: поверх і полицьку, де вона зберігається.

Коли книга йде в гості до читачів, місце її вільне. Повернувшись «додому» - в бібліотеку, вона знову стає на своє місце.

Звичайно, всі книги не можна розмістити на абонементі. Частина їх зберігається у книгосховищі. Книги видаються із книгосховища за потребою користувача. Вхід читачам у книгосховище не дозволяється. Але у виняткових випадках – таких, як сьогодні, можна.

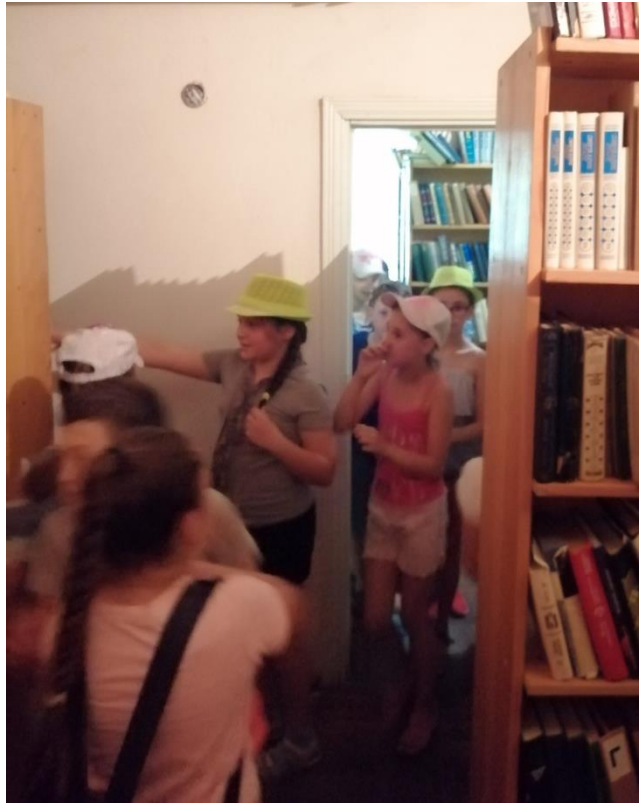
Я вас запрошую пройтись книжковими лабіринтами, подивитись, роздивитись скільки книг на всі смаки живе в бібліотеці.

А книги бувають дуже різні: Ось найбільша книга і найменша.

Коли ви пройдете книжковими лабіринтами, перед вами буде завдання: знайти інтернет-центр – тобто кімнату, де наші читачі працюють на комп'ютерах. Хто знайде перший – тому приз. Назад через ці двері – не повертатися.

Вперед! Пішли!

А ось і є цей популярний у наших користувачів Інтернет-центр, куди вони звертаються у пошуках різноманітної інформації.

Хто знайшов першим – тому дарунок!

Поруч знаходиться Читальний зал. Тут живуть книжечки, які додому не ходять. А дружать вони з газетами та журналами, які знаходяться на поличках. А які журнали чи газети ви вже знаєте? Так. Молодці!

Є різні газети та журнали. Діти, є навіть газета «Ласунка», вона друкується на еластичному вафельному листку, прочитавши газету, її можна з'їсти, запивши чаєм! Але на жаль, ми не зможемо познайомитись з роботою нашого читального залу. Там сьогодні проходить тренінг, на якому працюють і навчаються наші користувачі. Адже навчатись потрібно протягом всього життя. І бібліотека якнайкраще підходить для цього.

/А це була незапланована зупинка. Коли ми проходили поряд зі куточком «Наші земляки - Герої ХХІ століття», хтось із дітей сказав «А це тато нашого однокласника. Він загинув на війні за нашу Україну». Ось така сумна нотка під час веселої екскурсії/

Людина, яка любить читати – щаслива людина.
Довкола неї завжди багато розумних, добрих і вірних друзів.
І ці друзі – книги... І вони вже чекають на вас.
А ці поради запам'ятайте. Вони стануть вам у нагоді.

А зараз – руханка.

Діти!

Візьміть кожний по одній книжечці.

Уважно мене слухайте і повторюйте за мною всі рухи!

«Книгу я беру до рук –
Головою зроблю круг.
Палітурку розгорну –
Вправо голову зверну.
Сторінки перегортаю –
Вліво голову звертаю.
Сам до себе говорю:
Вправу цю я повторю.
Книгу я беру до рук –
Головою зроблю круг.
Палітурку розгорну –
Вправо голову зверну.
Сторінки перегортаю –
Вліво голову звертаю.
Ось у книги корінець.
А зарядці вже кінець!»

Екскурсії бібліотечним містом підготувала і проводила
Тамара Ковальчук, зав. метод. відділу Малинської ЦРБ